

Romeinen 5:1-4 en 11

De ware rust en de 5 zegeningen

Gemeente,

Als je een berg aan het beklimmen bent, kost dat heel wat inspanning. Er vallen heel wat zweetdruppeltjes. Maar soms kom je dan ineens op een plek waar je zegt: hier rusten we even. Hier is het zo'n mooi uitzicht. Voor we verder gaan, blijven we hier even zitten uitrusten en genieten van het uitzicht.

De eerste hoofdstukken van de Romeinenbrief waren als het ware een bergbeklimming. Het was best wel eens moeilijk, pittig om dat betoog te volgen. Dat alle mensen het Evangelie nodig hebben, goddeloos, netjes, of kerkelijk. Dat het niet door de werken is maar door het werk van Jezus Christus. Dat Abraham ook al op die manier zalig werd en hoe dat geloof van Abraham eruit zag. We moesten ons wel eens inspannen om het betoog te volgen. Maar nu is Paulus op een punt aangekomen dat hij even stilstaat. Voor we verder gaan klimmen onder zijn leiding naar heiliging, vernieuwing, inwoning, verheerlijking, verkiezing houden we halt. We rusten uit en we genieten van het uitzicht. Dat is wat in Romeinen 5:1-11 gebeurt. Genieten van het uitzicht dat de rechtvaardiging biedt. En dan valt er wat te zien. In elk geval 5 prachtige bouwwerken. Vijf geweldige zegeningen, schatten, rijkdommen die de rechtvaardiging geeft.

1 de ware rust

Dat woord valt weer in Romeinen 5:1. Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof. Dat woord is vanaf Romeinen 3:20 volgens mij 21 keer gebruikt. En nu weer: gerechtvaardigd zijnde. We weten het, of herinneren het ons nog: rechtvaardig is zonder schuld. Denk aan het CJIB te Leeuwarden. Wanneer heb je geen schuld bij dat bureau? Als je altijd alle verkeersregels hebt gehouden én als je het niet deed de boete, straf hebt voldaan. Wanneer ben je rechtvaardig, zonder schuld, voor God? Wanneer je alle geboden hebt gehouden en wanneer je het niet deed, de straf hebt voldaan. En wie is dat dan? Rechtvaardig, zonder schuld bij God?

God zij dank biedt de HEERE ons Zijn Zoon aan. Jezus Christus. Die altijd de wet heeft gehouden, innerlijk en uiterlijk. Ten volle en tot elke prijs. En Die al de straf der zonden heeft gedragen, de vloek, nedergedaald ter hel onder Gods toorn. Hij heeft alles volbracht. Hij is rechtvaardig: zonder schuld voor God. En het Evangelie biedt Hem aan. Ontvang Hem, laat Hem u schenken. Laat Hem u redden.

Op twee manieren kun je dwalen. Aan de ene kant kun je een gevoel hebben, och, daar maak ik me zo druk niet om. Dat klinkt allemaal zo streng en dreigend, ik neem het wat makkelijker. God is liefde, dus ook al maak ik best wel eens een misser, ik zit er niet zo over in. Levensgevaarlijk! Je bedriegt je!

Aan de andere kant kunnen we dwalen als we bezig zijn onszelf rechtvaardig te maken. Op zolder te klimmen. We gaan op wat planken staan van eigen bezighouden en we trekken de zolder wat omlaag en we hopen er dan een keer te zijn en zover te komen dat God zegt: nu neem ik je aan. Soms heb je er wat moed op, en soms ook helemaal niet. Levensgevaarlijk! Je misleidt jezelf!

Terwijl Jezus voor je hart wordt gelegd. Ik geef Hem u, zegt de HEERE. En wie Hem omhelst, wie smeekt: ja HEERE, geef Hem mij, ook mij. Deed u dat, deed jij dat? Die wordt door God gerechtvaardigd. Ik zie geen schuld in u, in jou. Ik zie je aan totaal volmaakt, alsof je zelf heel de weet altijd hebt gehouden en alle straf gedragen hebt. In Christus ben je rechtvaardig, gerechtvaardigd. Eens en voorgoed!

Ga dan eerst eens zitten. Rust eens op het bankje van de rechtvaardiging en kijk eens: wat een uitzicht. Romeinen 5 wijst 5 prachtige gebouwen aan, schatten aan. Kijk eerst eens die kant op:

1 de 1^e zegening:

Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof hebben vrede bij God. Vrede bij God. Dat zegt iets, alles, over de verhouding met God. Je kunt met iemand een verhouding van oorlog hebben. Je kunt ook langs iemand heen leven, maar je kunt een verhouding van vrede, liefde hebben. Nu is het zo dat alle mensen kinderen des toorns zijn. Schuldig en met een God Die toernt op ons. En als Hij die toorn eens zal laten uitbranden, dan is dat niets anders dan de hel. Maar wij, gerechtvaardigd zijnde, hebben vrede bij God. Delen in Zijn gunst. God heeft ons aangenomen als Zijn kind zodat we delen in Vaderliefde. Geen toorn meer, en nu niet een kille verhouding van afstand houden, maar de verhouding kind-Vader in de mooiste zin van het woord. Wij hebben nu een verzoende Vader in de hemel. Die ons in Zijn gunst en liefde delen laat.

Die vrede hebben we. Er staat niet: die vrede voelen we, ervaren we altijd. O nee, soms merken we er niet zo veel van. Voelen we ons zelfs in de steek gelaten, voelen we ons gekastijd, geslagen. Voelen we soms helemaal niks. Maar deze vrede hebben we wel, vandaag, morgen en alle dagen. Want het fundament is Christus' werk. En dat verandert niet, dat is e blijft volbracht. Zelfs als ik ga sterven, als ik voor Gods

gericht kom, dan hebben wij deze vrede. En we verlangen ernaar die ook te ervaren. En de ervaring die we ervan krijgen maakt ons zielsgelukkig en doet verlangen naar meer en voller en rijker.

Zeg nou zelf is dat niet alles waard, is dit niet het mooiste wat er is? Geen mens is of kan gelukkiger zijn dan de mens die, gerechtvaardigd zijnde, dit heeft, vrede bij God. O kom toch tot Jezus Christus. Hij schenkt die, Hij deelt die uit. Kom tot Hem, want dit vind je toch nergens anders? Deze vrede en de ervaring ervan die heb je niet als je je er makkelijk van maakt en nergens druk om maakt. Maar die heb je ook niet als je zelf maar probeert en probeert om er te komen. Soms een beetje moed, soms weer helemaal niks. Nee, kom tot Jezus Christus, en gerechtvaardigd zijnde heb je vrede bij God.

2 de 2^e zegening

Wat een prachtig uitzicht! Maar er is nog meer te zien. Rustend op het bankje van de rechtvaardiging laat de Geest ons nog iets zien. Daar. Nog een prachtig gebouw. Vers 2. Wij hebben de toeleiding tot deze genade waarin wij staan. Die genade waarin wij staan, waarin God ons heeft gezet van de vrede met Hem. En tot die genade van zojuist hebben wij de toeleiding. Om ernaartoe te gaan. Om dus steeds weer naar deze God, onze verzoende Vader, toe te gaan. En als kind bij Hem op schoot te zijn, aan Zijn hart te zijn. Om steeds naar deze God en Vader toe te gaan.

Alleen, dat staat er toch niet precies. Er staat niet het woord toegang, maar toeleiding. Toegang zou betekenen: God is je Vader, je hebt toegang, ga maar. Maar die gang naar God de Vader kent zijpaden, en er zitten woeste honden langs de weg die grommen. Ik zou zo kunnen verdwalen of niet verder durven. Toeleiding wil zeggen. Die toegang is er, en Jezus leidt je er ook naartoe. Je hoeft niet te dwalen, je hoeft niet bang te zijn, Jezus leidt je erheen. Wat een rijkdom voor een mens die zo makkelijk de weg kwijtraakt naar God de Vader. Verkeerde afslag neemt. En gaat opwerken en opvijzelen. Wat een rijkdom voor een zondaar die zo makkelijk terugschrikt: de satan blaft en gromt: wat denk je wel, wat verbeeld je je wel? O, ik dwaal zo makkelijk, ik durf zo moeilijk. Maar Jezus leidt ons. Zijn doorboorde hand leidt ons en laat ons zien: Ik heb ervoor gewerkt en heb het verdiend. Zijn doorboorde hand leidt ons en laat ons zien: ondanks al die schuld van jou, ondanks al die zonden, nochtans, en toch neemt God om Mijnentwil zondaren aan tot kind.

O laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade. En steeds weer naderen tot Gods Vaderhart. Daar steeds weer

vinden Vaderlijke liefde, die blijft, die onverwoestbaar is. Vaderlijke liefde die zegt: Mijn kind, Mijn kind. Ik heb u liefgehad met eeuwige liefde.

Zeg nou zelf is dat niet alles waard, is dit niet het mooiste wat er is? Geen mens is of kan gelukkiger zijn dan de mens die, gerechtvaardigd zijnde, toeleiding heeft tot de vrede en de Vader. O kom toch tot Jezus Christus. Hij schenkt die, Hij deelt die uit. Kom tot Hem, want dit vind je toch nergens anders? Deze toeleiding die heb je niet als je je er makkelijk van maakt en nergens druk om maakt. Maar die heb je ook niet als je zelf maar probeert en probeert om er te komen. Soms een beetje moed, soms weer helemaal niks. Nee, kom tot Jezus Christus, en gerechtvaardigd zijnde heb je de toeleiding tot God, keer op keer, aan Jezus' hand.

3 de 3^e zegening

Wat een prachtig uitzicht! Vrede bij God, toeleiding tot deze God en Vader. Maar er is nog meer te zien. Zittend op het bankje van de rechtvaardiging laat de Heilige Geest nog meer zien. Kijk daar eens: wat een prachtig gebouw staat daar! Vers 2b. Wij roemen in de hoop der heerlijkheid Gods.

De heerlijkheid van God. Dat is God zoals Hij is. En wat Hij om Zich heen verspreidt. Wat de stralen van de zon zijn is de heerlijkheid van God. En God verspreidt om Zich heen, kijk maar in de hemel: heiligheid. God verspreidt om Zich heen liefde. God verspreidt om Zich heen vreugde en blijdschap. God verspreidt om Zich heen leven, leven, eeuwig leven.

En nu is het wonder: God laat zondaren, gerechtvaardigde zondaren, in die heerlijkheid delen. Die mogen ook die heiligheid, die liefde, die blijdschap, dat leven ontvangen. God laat delen in Zijn heerlijkheid Die Hij uitstraalt. O dat is nu nog niet volkomen. Gerechtvaardigde zondaren zijn nog lang niet helemaal heilig, en lang niet vol van liefde, en lang niet vervuld met blijdschap, en lang niet vol met leven, leven uit God. Daar heb je het soms moeilijk genoeg mee. Daar kun je soms diep onder lijden. En daarom des te meer naar verlangen. Het is nog niet volkomen, verre van! Maar: dat zal het wel worden. Dat zal het wel worden. Gegarandeerd en zeker weten!

Dat is de hoop der heerlijkheid Gods. De hoop, dwz.: zeker weten, maar het komt nog. Rechtvaardig ben ik in Christus, heilig zal ik worden, vol van liefde zal ik worden, vol van vreugde zal ik zijn. Het geloof is zeker van wat het nu is, de hoop is zeker van wat nog komen zal.

En daar roemen wij in. In die hoop der heerlijkheid Gods. Dat wij God gelijk zullen zijn want we zullen Hem zien zoals Hij is. Daar roemen wij in. En roemen dat is: vertrouwen en gelukkig mee zijn. Denk maar even mee: het is ons mensen eigen om te roemen in onszelf. Als je goed bent in wiskunde, of in techniek, of in houtbewerking, of in sport, dan geeft je dat vertrouwen. O, dat lukt me wel. Hoe ik niet voor te bidden, dat heb ik toch wel in mijn vingers. En daar voel je je gelukkig mee.

Maar wij dan gerechtvaardigd zijnde, roemen niet in onszelf, maar in de hoop der heerlijkheid. Daar vertrouwen we op. Dat komt eraan zeker weten. En daar zijn we gelukkig mee. Daar zijn we rijk mee en zielsgelukkig. We zullen delen in de heerlijkheid Gods.

Zeg nou zelf is dat niet alles waard, is dit niet het mooiste wat er is? Geen mens is of kan gelukkiger zijn dan de mens die, gerechtvaardigd zijnde, de hoop der heerlijkheid Gods heeft. O kom toch tot Jezus Christus. Hij schenkt die, Hij deelt die uit. Kom tot Hem, want dit vind je toch nergens anders? Deze hoop die heb je niet als je er makkelijk van maakt en nergens druk om maakt. Maar die heb je ook niet als je zelf maar probeert en probeert om er te komen. Soms een beetje moed, soms weer helemaal niks. Nee, kom tot Jezus Christus, en gerechtvaardigd zijnde heb je de hoop der heerlijkheid Gods.

4 de 4^e zegening

Wat een prachtig uitzicht! Vrede bij God, toeleiding tot deze God en Vader, de hoop der heerlijkheid Gods. Maar er is nog meer te zien. Zittend op het bankje van de rechtvaardiging laat de Heilige Geest nog meer zien. Kijk daar eens: wat een prachtig gebouw staat daar! Vers 3. Wij roemen ook in de verdrukkingen. Wij roemen, wij zijn gelukkig en wij vertrouwen ook ten tijde van de verdrukkingen. Niet dat die verdrukkingen fijn zijn, maar ook in die tijden zijn we gelukkig en hebben we vertrouwen. Verdrukkingen dat is alles wat tegenzit. Alle tegenspoed en kruis van zondagavond.

Maar dan zijn we toch gelukkig en we hebben vertrouwen want de verdrukkingen bewerken lijdzaamheid. Daar hoor je het woord lijden in. Lijdzaamheid. Dat betekent dan je krijgt kracht om te kunnen lijden. Denk aan een ezel die een pak hout op zich krijgt gelegd. Dan moet hij dat eerst aanvaarden, niet zijn rug bol zetten, maar aanvaarden. En dan moet hij het blijven dragen, er niet onder bezwijken met zijn poten, maar blijven dragen. Als God ons een last oplegt gaat het om kracht om te aanvaarden. Om je eraan te onderwerpen zonder opstand, zonder verzet, zonder bitterheid. En om het te dragen, om het vol te houden in dat lijden. Je kracht krijgt om te kunnen dragen en verdragen. En dat

gebeurt door die verdrukkingen. Die tegenwind. En een fietser die wind tegen heeft die oefent zijn spieren. Ze worden sterker. Een gerechtvaardigde die tegenwind heeft oefent zijn geloofsspieren in kracht. Kracht om te aanvaarden en kracht om te blijven dragen. Dat bewerkt eigenlijk de verdrukking niet, maar God bewerkt het door de verdrukkingen.

En die lijdzaamheid, die kracht om te aanvaarden en te blijven dragen. Die bewerkt bevinding. Dat je bevindt, bemerkt, ondervindt dat God trouw is. Dat God je krachten geeft. Dat de HEERE je vasthoudt, dat de HEERE je niet loslaat. Want anders zou ik eronder bezweken zijn, zou ik in opstand ten onder gegaan zijn. Maar ik heb gemerkt, bevonden, dat de HEERE trouw is.

En dat bewerkt hoop. Als de HEERE mij heeft vastgehouden dan zal Hij het ook doen. Ervaringen in het verleden zijn garanties voor de toekomst. De HEERE blijft dezelfde! Hij heeft en Hij zal. En vers 5-10 gaat Paulus die hoop verbinden met de liefde.

Daarom roemen tijden van verdrukking. Want ook dan ben ik gelukkig en heb ik vertrouwen dat het goed komt. Eeuwig goed komt! God oefent ons, oefent onze geloofsspieren op weg naar de aankomst.

Zeg nou zelf is dat niet alles waard, is dit niet het mooiste wat er is? Geen mens is of kan gelukkiger zijn dan de mens die, gerechtvaardigd zijnde, ook roemt in tijden van verdrukking. O kom toch tot Jezus Christus. Hij schenkt die, Hij deelt die uit. Kom tot Hem, want dit vind je toch nergens anders? Deze roem in verdrukking die heb je niet als je er makkelijk van maakt en nergens druk om maakt. Maar die heb je ook niet als je zelf maar probeert en probeert om er te komen. Soms een beetje moed, soms weer helemaal niks. Nee, kom tot Jezus Christus, en gerechtvaardigd zijnde heb je de roem in verdrukkingen.

5 de 5^e zegening

Wat een prachtig uitzicht! Vrede bij God, toeleiding tot deze God en Vader, de hoop der heerlijkheid Gods, roemen ten tijde van verdrukking. Maar er is nog meer te zien. Zittend op het bankje van de rechtvaardiging laat de Heilige Geest nog meer zien. Kijk daar eens: wat een prachtig gebouw staat daar! Vers 11. Nog een keer roemen! In vers 2b: roemen in de hoop der heerlijkheid. Vers 3 niet alleen dat, maar ook roemen in tijden van verdrukking. Dan vers 11, niet alleen dit, dat we roemen in de hoop der heerlijkheid, dat we roemen ten tijde van verdrukkingen, maar ook dat wij roemen in God. Zielsgelukkig zijn en vertrouwen op God. God Zelf. Niet in en met wat God geeft, maar Wie

Hij is. Door Jezus Christus, door Wie wij de verzoening verkregen hebben.

Want God heeft Zijn Zoon gezonden. De Zoon, Die de geboden heeft vervuld, Die de wet heeft gehouden. Die alles heeft volbracht. Die de straf heeft gedragen. En deze Zoon is gezonden door God, de Vader. Zo lief heeft Hij ons gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft. God wilde dat er vergeving kon zijn en rechtvaardigheid. Daarom gaf Hij Zijn Eigen Zoon om die rechtvaardigheid te bewerken. Zo lief had Hij ons.

Zo lief had Hij ons, dat Hij ons aan de Zoon gegeven heeft. Voor de grondlegging der wereld. Zonder enig goed in ons. Tegen al onze verdienste in. Met heel de mensheid in alle zonde, vloek en schuld. Maar: verkoren, naar Zijn welbehagen. Zo lief had Hij ons!

Zo lief had God ons, dat Hij door Zijn Zoon de Heilige Geest liet verwerven. En door Zijn Geest onze ogen opende en ons hart. Om de verzoening te omhelzen. Om niet te verstokken en te verzanden in die gedachte, och, ik maak me niet druk. Om niet te blijven en te gronde te gaan in die gedachte als ik nou probeer om wat hoger te komen, wat beter te worden, dan.. dan... Nee, de Heilige Geest bracht ons op andere gedachten. Door wedergeboorte opende Hij onze ogen om Jezus Christus te omhelzen, ons Hem te laten schenken, niet aan Hem voorbij te kunnen gaan.

Wat een God! Hij is overal berekend! Ook als ik zeggen moet: al deze zegeningen zijn te hoog voor me, ik sta er helemaal buiten. Ik wil niet, maar God maakt door Zijn Geest gewillig. Ik kan niet, ik kan niet voor god bestaan. Maar Christus heeft alles verdiend. Maar ik heb niets, maar de Vader zoekt geen mensen die wat hebben, die beter zijn, maar die net zo verloren zijn als ieder ander.

Wij roemen ook in God! In Hem, Die Zijn Zoon gaf, Die ons aan de Zoon had gegeven, Die Zijn Geest in ons liet werken. Wij roemen, zijn zo gelukkig, wij roemen, hebben zo'n vertrouwen. Het kan en zal niet meer stuk. Uitzicht: roemen in de drie enige God.

Zeg nou zelf is dat niet alles waard, is dit niet het mooiste wat er is? Geen mens is of kan gelukkiger zijn dan de mens die, gerechtvaardigd zijnde, ook roemt in God. O kom toch tot Jezus Christus. Hij schenkt die, Hij deelt die uit. Kom tot Hem, want dit vind je toch nergens anders? Deze roem in God die heb je niet als je je er makkelijk van maakt en nergens druk om maakt. Maar die heb je ook niet als je zelf maar probeert en probeert om er te komen. Soms een beetje moed, soms weer helemaal niks. Nee, kom tot Jezus Christus, en gerechtvaardigd zijnde mag je, kan je, zul je, wil je, roemen in God.

Wat een prachtig uitzicht! Vrede bij God, toeleiding tot deze God en Vader, de hoop der heerlijkheid Gods, roemen ten tijde van verdrukking, roemen in God. Kent u het rusten op het bankje van de rechtvaardiging? Je zou er willen blijven zitten. We moeten, mogen ook weer verder, Romeinen 6, 7, 8 enzovoort. Maar over veertien dagen hopen we weer te gaan zitten op dit bankje. Het vergrootglas te leggen op die hoop. Op dat ene gebouw dat we zagen.

Amen